

Teremin: Tomu sám nevěříš.

Schillinger: Rusko at táhne k čertu!

Teremin: Je to tvoje vlasti!

Schillinger: Už dávno ne.

(*Chce odejít. Teremin ho zavolá zpět.*)

Teremin: Víš, proč tenhle nástroj nemá žádnou páčku, jako ondes martenot? Proč nemá dokonce ani klávesy, ani nic z toho, co ty pořád tak tvrdošíjně požaduješ? Protože to není hudební nástroj.

Schillinger: Vždyť to říkám.

Teremin: Je to signalizační zařízení.

Schillinger: (žertuje) Semafor?

Teremin: Poplašné zařízení. Alarm.

Goldberg: Nechcete toho nechat?

Schillinger: Odkdy?

Teremin: No úplně od začátku. Ta historika o tom, jak jsem se setkal s Leninem, jak ji tak rád vypráví Goldberg, to celé je nesmysl.

Goldberg: Pojdme zkoušet.

Teremin: Tebe nezajímá, jak to bylo ve skutečnosti?

Goldberg: Ne.

Schillinger: Ale mě to zajímá. Jak to bylo?

Teremin: Vážně si myslíte, že by Lenin přijal někoho, jako jsem já? Lenin byl člověk, ke kterému se normální smrtelník vůbec nedostal. Byl to Bůh. Vysocí důstojníci čekali na přiletí u něho celé měsíce. Myslíte, že by byl ochoten setkat se s bezejmenným vynálezcem, který sestrojil pochybny hudební nástroj?

Schillinger: A proč?

Teremin: Protože jsem mu přinesl něco mnohem důležitějšího než nějaký hudební nástroj. Přinesl jsem poplašné zařízení, které mělo chránit Leninovu pracovní a celý Kremľ.

Schillinger: Dobře, tak jsi vydával tereminvox za alarm. Ale proč?

Teremin: Protože to byl alarm!

(*Všichni se tomu zasmějí.*)

Hoffman: To se povedlo!

Schillinger: To je dobré. A jak to celé probíhalo?

To nám tedy řekni.

Teremin: Normálně. Čekali jsme na Lenina, a já jsem zatím instaloval alarm na stůl v jeho pracovně. Lenin přišel

v doprovodu asi patnácti lidí. Vysvětlil jsem mu, jak to funguje, a pak jsem ho požádal, aby přístroj vyzkoušel. Lenin se pochopitelně bál a přikázal Berzinovi, šéfovi ruské rozvědky, aby se ke stolu přiblížil on. Berzin přistoupil ke stolu a přístroj vydal zvuk. Postupně to zkoušeli všichni a přístroj pokaždé zahoukal nebo zapíštěl. Leninovi to přišlo ohromně vtipné.

Goldberg: No jistě.

Teremin: Dokonce přinutil Lysenka, aby se k přístroji plazil po zemi po břiše. A pak – jen tak mimochodem – zažertoval, že na takový přístroj by se dalo i hrát. Propagovat elektrifikaci Ruska.

Schillinger: Takže to celé byl jenom Leninův žert?

Teremin: Možná. Ale nikdo se neodvážil zasmát.

Hoffman: A co se stalo s tím alarmem?

Teremin: Za měsíc ho nainstalovali do Leninovy pracovny.

Schillinger: Ale to já už jsem byl na tom šíleném turné.

Teremin: Ale od té doby doznal ten přístroj určité změny, ne? Ne. Ani jsem na to nesáhl.

Schillinger: Chceš říct, že hrajeme na to samé, co leželo u Lenina na stole?

Teremin: Jo.

(*Schillinger se nad tím musí zamyslet. Ale je to velkorysý člověk, převládne v něm zájem a smysl pro paradox.*)
Schillinger: Jestli je to tak, jak říkáš, tak myslím, že bychme dnes na těch jatkách přeci jen měli vystoupit.

Pojdme zkoušet, pánové.

Teremin: Ano. Ve smlouvě s RCA máme ještě nejméně dvacet koncertů.

Goldberg: RCA od smlouvy odstoupila.

Teremin: Kdy?

Goldberg: Před třemi lety.

Teremin: Proč jsi nám to neřekl?

Goldberg: Čekal jsem, až bude vhodná příležitost.
(*Odejde Goldberg, Schillinger, Hoffman. HUDBA.*)

Vejdou pracovníci Amtorgu.

Teremin: Milý otče, moje situace je značně komplikovaná. V poslední době je velice obtížné dostat americký patent. Krom toho nemám žádné peníze na pokusy a většina zadavatelů je ochotna zaplatit až po dodání. Přišli jsme o zakázku na detektor kovů